

gen Forskjel i Henseende til værdige Trængende. Uagtet de Trængende, der anbringes paa Forsørgelsesanstalterne, i Reglen faae en god Forpleining, uagtet de i Reglen have det langt bedre der, end de vilde være i Staaud til at faae det hjemme, er det en Erfarings- sag, at der blandt mange Trængende er en vis Nædsel for at komme paa Forsørgelses- anstalterne; særlig naar det er Mand og Kustru, som have levet sammen i deres fat- tige Velighed derhjemme, drage de meget uødig ud derafra. Jeg kunde heller ikke finde det rimeligt, om man vilde anvende Vold imod dem og med Vold føre dem paa Fat- tiganstalten, naar de ikke kunne forsørge sig selv. Der vil vist være mange Tilfælde, hvor disse værdige Trængende vilde kunne klare sig, dersom de fik de Penge at raade oper selv, som Opholdet paa Forsørgelses- anstalten ellers vilde koste Kommunen, og jeg kan ikke se, at Kommunen har nogen Interesse i at nøde de Fattige derhen, naar de dog ikke komme til at koste den Mere ved at være hjemme. Det kan ikke nytte, at man ligeoverfor en Begjæring fra de Trængende i den Retning vilde sige: Sa, men I faae det jo meget bedre, paa Forsørgelsesanstal- ten. Naar de finde sig vel tilfredse ved at være hjemme, maaste under ganske anderle- des trængende Raar, mener jeg, at Kommu- nen kunde være fuldt beroliget derved. De ere jo, hvorledes end Forsørgelsesanstalten er indrettet, til en vis Grad berøvede deres Frihed der, og ere paa mange Maader an- derledes stillede, end de vilde være, naar de fik Lov til at blive hjemme i deres fattige lille Stue. Med Hensyn til den Udtalelse, der fremkom i Gaar, fra det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (H. Jensen) ved hans Dmtale af, hvorledes man i de engeste Distriktshuse opdrag Børn i Mængde, skal jeg kun bemærke, at dette er mig selvfølgelig velbekendt, og jeg er overbevist om, at de Mænd, der have sat disse Distriktshuse i Virksomhed, have gjort det i den allerbedste Mening, og at der ogsaa udrettes overmaade meget Godt ved dem. Jeg tror ogsaa, at vore Forsøg derhjemme i samme Retning bære mange gode og velsignelsesrige Frugter. I mange af disse Børnehjem, og maaste i alle, arbeides der overfor Børnene med stor Opoffrelse og stor Kjærlighed baade af Mænd og Kvinder. Men dette udelukker dog ikke, at det muligvis kunde være heldigt, saaledes som man har for- søgt og forsøger i Kjøbenhavn, at Børnene anbringes i private Folks Huse mod en rimelig og sædvanligvis meget billig Be- taling. Jeg er for mit personlige Vedtom- mende overbevist om, at de Børn, som saa-

ledes enkeltvis anbringes omkring hos Smaa- familier under tilbørligt Opsyn og natur- ligvis efter forudgaaet tilbørlig Undersøgelse af den paagjældende Families Eone og Villie til at opdrage Børnene vel, i det Hele vilde vise sig at have faaet en Udvikling, som er gunstigere og frugtbarere; end de have faaet, der udgaa fra Børnehjem. Dette er selv- følgerlig ikke sagt for i nogen Maade at sige noget Ondt om Børnehjemmene, men jeg tror, at det er den Vej, man skulde søge at slaa ind paa i større Udtrækning, end det hidtil er flet. Det er mig bekendt, at ogsaa hertillands er der en Bestræbelse, som gaar ud paa at faae en Organisation sat i Gang i den Retning, idet man arbejder for at faae en Sammenlutning af Folk i forskjellige Egne af Landet, der have Die for Rigtig- heden af denne Maade at anbringe Børnene paa, og jeg tror, at der kun kan ønskes disse Bestræbelser alt Held og Lykke. Dersom der blev en saadan Forbindelse Landet over mellem de forskellige Kommuner, at man havde et bestemt Centralpunkt, hvor man kunde tilmelde, at man der og der havde Plads til saa og saa mange Børn, eller at man havde Børn at anbringe, saa at man altsaa til en saadan Centralstation eller et saadant Centralbureau, hvad man vilde kalde det, kunde henvende sig for at faae Plads for saa og saa mange Børn, som man ønskede bragt, vilde det være til stor Velsignelse for de Smaa. De Smaa kunne ved saale- des at blive anbragte hos enkelte Familier ganske anderledes faae Følelse af Familien- vet, af det virkelige Livs Glæder og Sor- ger, end de kunne faae det i et Børnehjem, naar i et stort Børnehjem. Jeg skal slutte med at henlede Opmærksomheden herpaa.

Hold: Det blev udtalt her i Gaar, at dette og de forelagte sociale Lovforslag hænge for meget sammen, og navnlig at Fattigloven hænger sammen med Syge- talsloven og Ulykkesforsikringsloven; men at det er urigtigt saaledes at sætte det ene Lovforslag i Forbindelse med det andet og gjøre det enes Vedtagelse afhængig af det andets Vedtagelse. Overfor denne Betragt- ning vil jeg i Almindelighed sige, at jeg kan anerkende, at det er rigtig, men dog kun i de Tilfælde, hvor der ikke er en virkelig reel Forbindelse mellem de paa- gjældende Lovforslag. At sige, at der ikke skal vedtages en Lov for en Landsdel, uden at der samtidig vedtages en for en anden Landsdel, maa vel i Almindelighed karak- teriseres som en uberettiget Sammenkobling, men naar der som her er Spørgsmaal om, at nærværende Lovforslag ikke kan ventes